

Gün Gelir Hesap Döner

– Şahan · 17 Mart 2016

Değerli okuyucular evvela selam ile başlayalım. Selam edelim ki selam aradaki bağların harcı ola. Ola ki en fazla ihtiyaç duyduğumuz birlik beraberlik ola. Anlatacak çok şey var ama önce sormazlar mı herkese hesap soran siz, siz kendinize hesap sordunuz mu diye. Sorarlar elbet. Madem önce selam dedik ondan gidelim. Selamın manasını benden hepimiz iyi bilirsiniz tutup da anlatacak değilim. Önemine binaen bildiklerinizi tekrar hatırlatayım.

"Siz bir selam ile selamlandığınız zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen selamı aynen iade edin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır." (Nisa Suresi; 86) ve bir de;

"Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın. Size selam veren kimseye, dünya hayatının menfaatini gözeterek, "Sen mümin değilsin" demeyin. Allah katında çok ganimetler var. İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lütufta bulundu. Onun için iyice araştırın. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır"(Nisa Suresi;94).

Bu iki ayetten başka niceleri var tabi ama özellikle ikisini aldım ki şunlardan dolayıdır. İlki selamı ve karşılamanın gerekliliğini anlatırken ikincisi bir selam ile kişinin tarafının belli olduğunu göstermektedir. Demek ki selam verip almak aynı minvalde yürüyen toplumun işidir diyebilir miyiz o zaman. Bakalım etrafımıza şimdi kim selamı doğru düzgün alıp veriyor ki biz aynı yolda yürüyen toplumuz diyebiliyoruz. Başkasına soracağımız hesabı ilk önce kendimize sorsak ya. Bir gün ilahiyat fakültesi mezunu bir arkadaşımınla rastlaşmış, bu konudan bahsediyorduk. Dedi ki; "Sınavlarımız olduğu vakit herkesten önce ben girer oturur beklerdim saati. Sınıfa benden sonra 35 40 kişi girerdi ama toplasan 3 bilemedin 5 kişi selam verirdi. Bu insanlar bir de bunun eğitimini almaktalar". Bu sözleri düşününce şu tespiti yapmak düşüyor haddimiz olmayarak. Daha biz vücudumuzu meydana getirdiğini varsaydığımız uzuvlarla bile selamlaşmayarak onları kabul etmiyorken nasıl olacakta bu vücuda sızmaya çalışan mikroplarınla hakkıyla savaşırız.

İlk faslı kapatalım çok uzatmadan. Selamı verdik aldık dedik ki biz seni tanıdık. Ya bizdensin ya değilsin. Değilse sorun yok diyeceğim ama yine var maalesef. Emr-i bil maruf nehy-i anil münker derler büyükler, yani iyiliği emret kötülüğü men et. Bu bir toplumun iç düzeni için şarttır. Düzeni sağlamak sadece devlete bırakılırsa onun da kollarının ulaşamadığı yerler olacaktır. Onun iş yükünü arttırmak çözülmeyen davalara doğru bizleri götürmekte adaletin tesisinin gecikmesi toplumdaki düzeni bozmaktadır. Bu durumda toplum önderlerinin inisiyatif almaları, ayrılıkları gidermek için ellerini taşın altına koymaları gerekmektedir. Güzel sözler bunlar ama demezler mi ki dışarıda kurtlar var iken ahırın çatısı mı tamir olunur. Doğru evvela kurtlardan kurtulmak gerekli. Daha tehlikelisi var mı? Olmaz olur mu, koyun postu giyip ahıra girenler var. Ne yapalım postu benzemeyenleri itlaf mı edelim dersin o da bize yakışmaz.

Bize yakışan yaş kurudan ayırmaktır. Hepimizde kulak, göz, dil ve akıl melekeleri yeterince mevcut diye düşünmekteyim. Ancak kulakta, gözde, dilde, akılda muhakemede yeteri kadar güçlü değildir. Unutmayalım ki en güçlü muhakeme yeri kalptir. Evet bunlardan alınan bilgiler önemli ancak sadece bunlarla hüküm vermek sonunda bize pişmanlıktan başka bir şey getirmez. Size hatırlatayım geçmişi ki bilmeyenin geleceği olmaz. Osmanlı Devleti ile İngiltere arasındaki münasebetleri bakıldığında 1. Dünya Savaşı'na kadar olan dönemde aslında istikrarlı bir müttefiklik görebilmekteyiz. Dönemin Rusya'sına veya Fransa'sına yaklaşıldığında donanmayla İstanbul'a yürümekten de geri durmayan bir İngiltere. Bu durum Osmanlı bürokrasisinin de 1. Dünya Savaşı patlak verdiğinde İngiltere tarafından savaşa girmek için verdiği mücadeleyi daha anlamlı kılmaz mı? Tabii siz hala koşu koşu Prusya tarafında savaşa girmek istediğimizi zannediyorsanız yanılıyorsunuz. Bu savaşa girmeyi beklediği İtilaf cephesi tarafından reddedilip ortada bırakılan bir devletin son bir çırpınıyla tutunduğu limandır. Sözü uzattık burada sadede gelelim. Bugün bizim müttefik olarak algıladığımız ülkeler de dahil hiç bir "milli devlet"-ki Vatikan hariç bütün devletler millidir- diğer bir devletin iyiliği için çaba göstermez. Yok demokrasi getirelim , yok insan hakları ihlal ediliyormuş, yok birilerinin gitmesi gerekiyormuş bunların hepsi minare kılıflarıdır. Ha işte posttaki kurt burada devreye girer ve bunları ahırda yayar, koyunlar da peşinden gider. Adı üstünde koyun kavalcı buldu mu uçuruma bile gider. Töremiz der ki itaatte koyun gibi değil kurt gibi ol. Biz devreye gireni bulup çıkartmazsak, kurtlarla mı, çatıyla mı, kandırılan koyunlarla mı mücadele edeceğiz bilemeyiz. İşte burada bir önce dediğim toplumun kanaat önderi adını alan o gruba iş düşer. Bunlar boşuna mı kanaat önderi olmuş taşın altına ellerini koyacaklar. Kimdir bu kanaat önderi, işin özü sen, ben başkası da değil hani. Biz gördük mü yanlışları susup oturmayaacağız herkese bildireceğiz hiç çekinmeyeceğiz söz düellolarından da, mücadeleden de. Görsel basında buna benzer provokatif eylemlere seyirci kalmayıp gerekli cevabı usulünce vermeli bu oyunun içinde olmadığımızı göstermeliyiz. Bir mücadele illa adam gücüne, teknoloji gücüne bakmaz. Baksaydı zaten biz bu topraklarda yaşayamazdık bunun en canlı örneği kendi varlığın. Bir ok kırılır ama bin ok kırılmaz. Bin oku kırmaya da kimse gelmez zaten. Biz daha kendi kendimizi düzeltemedik ki nasıl böyle bir şey yapabiliriz diyenleri kulaklarını duyar gibi. Aşağıdaki hadise şerife bakalım belki toplum olarak bu aciz halimizle en azından bu kadarına nail oluruz.

"Şu muhakkak ki cennete ancak Müslümân nefis girer. Ve muhakkak ki Allah bu İslâm Dîni'ni (dilerse) elbette fâcir kişi ile de te'yîd edip kuvvetlendirir."(Buharî, Cihad, 182; Müslim, İman, 178)

Söz bu bal misali kesmezsen akar gider. Dün paylaşılan enerji ile ilgili yazıyı da okudum beğendim yazanın kalemine fikrine sağlık. İşin zahirini söylemişler bize de haddimiz olmayarak batını düştü. Atalar demişler ya öyle bitirelim. Keser döner sap döner gün gelir hesap döner. Bugün keseri tutan eli hesap günü keseriz inşallah.

Vesselam....